

حقوق شهروندان درباره مجوزهای کسب و کار (ویرایش فروردین ۱۴۰۲)

۱. هرکس حق دارد شغلی را که بدان مایل است و مخالف اسلام و مصالح عمومی و حقوق دیگران نیست برگزیند. (اصل ۲۸ قانون اساسی)
۲. هرکس حق دارد از شرایط، مدارک، هزینه و زمان لازم برای دریافت مجوز کسب و کار مورد نظرش مطلع شود.
۳. هرکس حق دارد بدون مراجعه حضوری و بطور کاملاً الکترونیکی از منزل و محل کارش، مجوز مورد نظرش را در درگاه ملی مجوزها درخواست و فایل آن را در زمان تعیین شده در کارپوشه اش دریافت کند.
۴. هر متقاضی واجد شرایط دریافت یک مجوز، اگر به هر دلیلی در زمان معین شده، مجوز درخواستی اش صادر نشد، حق دارد از صادرکننده مجوز، شکایت کند. درگاه ملی مجوزها موظف است این نوع شکایتها را تا صدور مجوز، پیگیری کند.
۵. ادارات صادرکننده مجوز مکلفند همه استعلامهای لازم را برای متقاضی مجوز و بدون نیاز به حضور وی، دریافت کنند.
۶. هرکس حق دارد به اطلاعات مجوزهای صادره در هر شهرستان (نام و نشانی دریافت کننده همه مجوزهای صادرشده)، دسترسی داشته باشد.
۷. هرکس حق دارد به آخرین مقررات (مالیات، بیمه، تسهیلات و...) مرتبط با کسب و کار مورد نظر خود دسترسی داشته باشد.
۸. هرکس حق دارد از درجه اعتباری حاضران در کسب و کاری که قصد ورود به آنرا دارد، مطلع شود.
۹. هرکس حق دارد استعلامهای لازم برای صدور مجوز کسب و کار را در محلی که قصد خرید یا اجاره اش را دارد، درخواست کند و از پاسخ آنها مطلع شود.
۱۰. مجوزهایی که دریافتشان به قبولی در آزمون نیاز دارد، متقاضیان حق دارند در فواصل زمانی کوتاه (۳ ماهه) در آزمون جدید شرکت کنند. صادرکنندگان مجوز به هیچ وجه حق ندارند برای قبولی در این آزمونها ظرفیت

تعیین کنند و باید بر اساس نمرات تراز، متقاضیان را بپذیرند (حق ندارند آزمون را طوری سخت برگزار کنند تا کسی قبول نشود)

(توجه: هنوز برخی مقررات با مورد ۱۰ مغایرت دارند و به صادرکنندگان برخی مجوزها اختیار میدهند برگزاری آزمون لازم برای صدور آن مجوز را بطور نامحدود به تاخیر بیندازند این احکام با پیگیری هیات مقررات زدایی در حال اصلاح هستند)